

DE NORD A SUD

Papers periodístics de M. Pérez Bonfill

Veig anunciada la presentació a Tortosa del llibre del professor, historiador de la literatura catalana a l'Ebre i consumat activista cultural Emigdi Subirats i Sebastià (Camprodó, Baix Ebre, 1967), sobre els articles periodístics que Manuel Pérez Bonfill (Tortosa, 1926–2018) va escriure, entre 1978 i 1981, a *Ebre Informes*, publicació quinzenal fundada i dirigida, des d'aquell primer any, per Josep Bayerri Raga (Tortosa, 1944), pare del periodisme català modern a les Terres de l'Ebre.

L'acte es va celebrar el dimecres 30 de setembre, a les 18 h, a la Biblioteca Marcel·lí Domingo, de Tortosa, amb la salutació de benvinguda de la seva directora, la veterana Irene Prades, i la presentació del volum, a càrrec de Bayerri i de Subirats, per

ser, el primer, qui acollí Pérez Bonfill a les pàgines d'*Ebre Informes* i per ser, el segon, qui ha estudiat a fons vida i obra del gran autor tortosí, recollint ara, en el centenari del seu naixement, les seves col·laboracions periodístiques, sota l'epígraf de Bondia, Cultura Catalana.

I jo que me n'alegre, que diuen a València amb el seu saborós català, tan semblant, per proximitat, al català tortosí.

"Xiquet de la guerra", que l'atrapà amb deu anys, Manolo Pérez va ser fidel sempre al món del treball i de la classe social en què va néixer, fidel igualment a la catalanitat i al conjunt del poble espanyol, subjugat igualment durant el franquisme, i un lluitador tenaç, al costat del PSUC, per recuperar les llibertats i

la democràcia.

S'ho va jugar clandestinament, i per això, en l'Estat d'Excepció de 1969, amb altres companys, va ser empresonat a Tarragona. Al costat del combat polític, la seva figura esdevé rellevant pel seu combat cultural i intel·lectual en els camps de la docència, la literatura, la llengua, la poesia i narrativa, el teatre, el periodisme i l'art. Va formar centenars d'alumnes, alguns dels quals, com Manel Ollé i el mateix Emigdi Subirats, han excel·lit en els seus camps.

A Tortosa, en els llargs anys de postguerra, com a professor de Llengua i Literatura, a l'Institut del carrer Montcada, tant en català com en castellà, va ser respectat i admirat per l'amplitud dels seus coneixements i per l'amistat exigent amb

els seus alumnes. Va ser una presència activa en els àmbits cultural, social i polític, fent pinya amb altres grans noms de la cultura catalana a Tortosa, com Gerard Vergés, Jesús Massip, Ramon Miravall i Frederic Mauri, entre tants, tots presidits per la figura emblemàtica del teòleg i professor, gandesà de naixença, Joan B. Manyà Alcoverro, a qui Pérez Bonfill anomenà "la consciència catalana de Tortosa".

Jo el devia conèixer cap al 1990, quan des d'Amics de l'Ebre vam presentar *Escrits del riu*, una antologia de textos d'autors d'aquestes comarques, i el 2011 vaig completar la meua relació amb ell, publicant un resum biogràfic seu a Onada Edicions, dintre la col·lecció "Gent Nostra".

Xavier García
escriptor

Va ser un home entranyable, sorgit per això mateix de l'entranya popular, que va obrir perspectives humanes generals, més enllà del tortosisme curt de mires que hi va haver en alguns moments en aquestes terres, tan abandonades socialment pels poders i només aprofitades i espremudes per a imposar el vandalisme capitalista contra el qual es manifestà sempre.